

Kaikki on suhteellista

Daniel Nylund

Katso tuoreempia kirjoituksiani; [Teoblogi](#)

Tämä lause ei koskaan ole kuulunut sanasuosikkeihini. Olen pitänyt sitä pelkurimaisena tapana kiemurrella itsensä irti selkeistä kannanotoista.

Eräällä kurssilla löysin sanonnalle uuden sisällön: Jos minä tulen minäksi suhteessa Jumalaan, toisiin ja itseeni, niin ihmisen elämässä kaikki tärkeä todellakin on nimenomaan *suhteellista*, suhteissa todentuvaa.

Jumalan valtakunta ei ole tarkoitettu yksityisomaisuudeksi korviemme väliin tai sydämemme salaiseen pyhäkköön. Ei riitä, että “selvitämme itsemme”, työstämme isä- tai äitiusuhdettamme vain sisällämme. Totta kai on upeaa jos korvien välissä mellastava herra tai rouva **Y. Liminä** saadaan suistettua valtaistuimeltaan, mutta se on vasta alkua. Sisätyöskentelymme hedelmän täytyy saada kasvaa uudeksi asenteeksi ja käytökseksi toista kohtaan. Lakkaan ehdollistamasta omaa käytöstäni heidän käytökseensä: “*Niin kauan kuin sinä pysyt tuollaisena, minä asennoidun ja käyttäydyn näin*” ja alan ottaa vastuun itsestäni. Mutta en tee sitä vain salaa sydämessäni. Teen uusia aloitteita myös käytännössä. Lakkaan velkomasta heitä, en enää kurita heitä menneistä laiminlyönneistä tai vääryyksistä. Avaudun jakamaan heille itsestäni ehdollistamatta sitä siihen miten se otetaan vastaan. Alan esittää kysymyksiä joiden tarkoitus on vain oppia tuntemaan heitä, eikä muuttaa heitä.

Eräs mies, joka on paljon käynyt kursseilla ja “selvittänyt itseään” kertoi lukeneensa vanhempiensa hyllyltä löytämänsä parisuhde- ja kasvatuseropasta 1940-luvulta. “*Jos tämä oli parasta, mitä siihen aikaan oli tarjolla, miten voin jäädä syyttämään heitä siitä, että he eivät ole kohdanneet toisiaan ja meitä oman aikani pehmeämpien ihanteiden mukaan?*”

”*Täytyyhän heitä ymmärtää*” voi toimia kahdessa eri hengessä: Vanhempien jatkuva pakkoymmärtäminen, jolla mitätöidään omien pettymysten oikeutus ja kipeys, johtaa vain piilokaunaiseen ja näennäissympaattiseen selittelyyn. Omat kokemukset ja pettymykset täytyy ottaa tosissaan. Mutta sen jälkeen jäämme vastaamaan kiusalliseen kysymykseen: “*Onko minusta isäni ja äitini siunaajaksi, vaikka en ole koskaan saanut sitä heiltä?*”

Alice Miller ei tätä kysymystä hyväksyisi. Hän ei näe minkäänlaista sijaa anteeksiannolle. Syytettyjen täytyy pysyä syytettyinä (palaan tähän aiheeseen kun kirjoitan uusiksi kirjaani nateeksiannosta.)

Tänäkin kesänä monet ovat purkaneet salaista pettymystään, vihaisuuttaan ja suruaan suhteessa vanhempiinsa ja usein myös sisaruksiinsa. Joillekin heistä on liian myöhäistä antaa taakan alta vapautuneen rakkauden ilmetä suoraan vanhemmilleen, koska nämä ovat jo kuolleet. Toiset tarvitsevat vieläkin turvallista etäisyyttä heihin vahvistaakseen vastasyntyneen minuuden rajoja ja hyvinvointia. Monet ovat kuitenkin lähteneet kotiin sisäisesti vapautuneina tekemään jotain uutta niissä suhteissa, jotka he ovat tottuneet pitämään elämänsä suurimpina rasitteina.

“*Ainakin aioin esitellä itseni heille reilusti ja perusteellisesti ennen kuin he kuolevat. Saavat suhteutua siihen sitten miten tahansa. Minä en aio elää läheisilleni tuntemattomana arvoituksena niinkuin he ovat tehneet.*”

“*Huomaan nyt, että olen tympeydelläni kurittanut vanhempiani kohta parikymmentä vuotta siinä toivossa, että he sen kautta vihdoinkin tajuaisivat, että... En aio enää jatkaa tätä katalaa peliä. Itse asiassa olen koko ajan pidättänyt heiltä rakkauttani. Olen piilottanut sen niin perusteellisesti, että se jäi lopulta itseltänikin huomaamatta. Olen hämmästyynyt, kuinka paljon sitä on jäljellä, enkä enää aio pantata sitä.*”

Olemme usein päättäneet kurssin kysymykseen “*Mitä uutta olen näiden päivien aikana oppinut itsestäni, elämästä yleensä ja mitä uutta olen oppinut tekemään?*” Tänä kesänä olemme lisänneet kysymyksen: “*Mitä uutta aion tehdä täältä lähtiessäni, suhteessa kehen ja milloin?*” Joidenkin hyvin vaikeiden valintojen tukemiseksi olemme sopineet, että me tai joku ryhmäläisistä soittaa tietyn ajan kuluttua tarkistaakseen onko asialle tehty mitään.”

Jos kaikki todellakin on suhteellista täytyy miettiä mitä minä sen suhteen aion tehdä.